



Republika Hrvatska
Županijski sud u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1
Karlovac

KŽ-209/2022-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Karlovcu, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivana Klapšića kao predsjednika vijeća te Michala Danečeka i Jasmine Štrucelj, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Marine Pribanić, u kaznenom predmetu protiv optuženika D. F., zbog kaznenog djela iz članka 323.a Kaznenog zakona (Narodne novine br. 125/2011, 144/2012, 56/2015, 61/2015, 101/2017, 118/2018 i 126/2019; dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbi optuženika protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu od 22. ožujka 2022., broj 19. K-1139/2017-53, u sjednici održanoj 29. siječnja 2026., u javnom dijelu u odsutnosti Županijskog državnog odvjetnika u Karlovcu i optuženika, a u nazočnosti braniteljice optuženika Ive Zlatić u zamjeni za branitelja Tonia Ivandića,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba optuženika D. F. kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom optuženiku D. F. izrečena je kazna zatvora u trajanju od osam mjeseci zbog počinjenja kaznenog djela protiv javnog reda – nasilničko ponašanje – opisano i kažnjivo po članku 323.a KZ/11.

1.1. Na temelju članka 148. stavak 1. u svezi članka 145. stavak 2. točka 6. ZKP/08 optuženiku je naložen platež troškova kaznenog postupka u iznosu od 870,00 (osamstosedamdeset) kuna na ime troškova vještačenja liječniku vještaku dr. Davoru Mayeru te iznos od 2.000,00 (dvijetisuće) kuna na ime paušalne svote.

2. Protiv te presude žalbu je podnio optuženik po branitelju Toniju Ivandiću, odvjetniku u Zagrebu, zbog povrede kaznenog zakona na štetu optuženika, bitne povrede odredbi kaznenog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Predlaže da županijski sud ukine presudu suda prvog stupnja i vrati predmet na ponovno postupanje.

3. Spis je u smislu članka 474. stavak 1. ZKP/08, dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Karlovcu, koje je spis vratilo 7. srpnja 2022.

4. Po zahtjevu optuženika održana je javna sjednica, na koju nisu pristupili uredno pozvani optuženik i Županijsko državno odvjetništvo u Karlovcu, dok je u zamjeni za branitelja optuženika pristupila Iva Zlatić, odvjetnica u Karlovcu.

5. Žalba optuženika D. F. nije osnovana.

6. Optuženik u žalbi navodi, u bitnom, da je razvidno da je činjenični opis kaznenog djela silovanja iz pravomoćnog dijela presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj K-47/2016 od 24. studenog 2016. u jednom dijelu identičan izreci pobijane presude. Naime, Županijski sud u Zagrebu, unatoč prigovorima optuženika, ne samo da nije ispustio predmetni dio činjeničnog opisa, već mu je postupanje prema Antoniu Vicu cijenio kao otegotnu okolnost, te sam sud navodi kako je zbog navedenog ostavio taj dio činjeničnog opisa obzirom da je optuženi iskazao agresiju i prema drugome. Preuzimanjem optužnice Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu od Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu ovaj se postupak prvenstveno vodio zbog kaznenog djela iz članka 215. stavak 1. KZ/11, da bi podneskom od 24. svibnja 2021. činjenični dio izreke optužnice ODO izmijenjen jer je ODO u Zagrebu odustao od kaznenog progona iz kaznenog djela članka 230. stavak 1. KZ/11, a nastavio kazneni progon s pravnom kvalifikacijom iz članka 323.a KZ/11, pri čemu je činjenični opis djela ostao u bitnome identičan kaznenom djelu iz članka 215. stavak 1. KZ/11. Obzirom da je optuženik pravomoćnom presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj K-47/2016 proglašen krivim za kazneno djelo silovanja iz članka 153. stavak 1. u vezi članka 152. stavka 1. KZ/11, koji je činjenični opis izreke pobijane presude, smatra da se radi o presuđenoj stvari. Naime, podudarnost činjeničnog opisa presude Županijskog suda u Zagrebu K-47/2016 je u razini identičnosti, ali kada se pogleda i zaštitno dobro. Pravomoćnim dijelom presude Županijski sud u Zagrebu nasilničko ponašanje prema Antoniu Vicu cijanjeno je kao otegotna okolnost te je optuženik već proglašen krivim upravo i za navedene elemente za koji se isti sada proglašava krivim "*idem*". Stoga je pobijana presuda donesena suprotno odredbi članka 31. Ustava Republike Hrvatske i članka

4. protokola konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljne slobode. Europski sud za ljudska prava (dalje: ESLJP) niti ne traži da je netko dva puta kažnjen već da je dva puta procesuiran, a što je znatno niža pretpostavka nego u predmetnom slučaju. Kako je već istaknuto optuženik je već pravomoćno osuđen i kažnjen za postupanje prema Antoniu Vicu te je navedenu kaznu izdržao, u pogledu čega se poziva na presudu ESLJP u predmetu Sergey Zolotukhin protiv Rusije (zahtjev broj 14939/03) od 10. veljače 2009.. Slijedom navedenog, pobijanom presudom povrijeđen je Kazneni zakon na štetu optuženika jer postoje okolnosti koje isključuju kazneni progon. Dalje, rasprava od dana 22. ožujka 2022. započela je iznova zbog proteka vremena te na navedenoj raspravi dokazni postupak dovršen. Optuženi je ostao pri svojoj ranijoj obrani od 8. studenoga 2016. ali ta obrana nije izvedena čitanjem. Suprotno navedenom, sud prvog stupnja u pobijanoj presudi analizira obranu optuženika i cijeni je kao nevjerodostojnu. Obzirom da sud prvog stupnja nije izveo dokaz čitanjem ranije obrane optuženika, a istu je analizirao u presudi, povrijedio je odredbu članka 450. stavak 1. ZKP/08, koja je imala utjecaj na zakonitost presude a time je počinio i bitnu povredu odredbi kaznenog postupka u vidu članka 468. stavak

3. ZKP/08. Isto tako, iz zapisnika proizlazi da je rasprava održana 22. ožujka 2022. započela u 10,00 sati a završila je u 10:10 sati, tako da sud prvog stupnja, osim nabiranja iskaza nije doista izveo dokaz čitanjem iskaza svjedoka Antonia Vica od

8. studenog 2016. i 5. veljače 2021., iskaz svjedokinje Katarine Vic od 21. studenoga 2016., nalaz i mišljenje vještaka, preslušao iskaz svjedokinje Katarine Kobaš, pregledao materijalnu dokumentaciju i spis Županijskog suda u Zagrebu broj K-47/2016. Odredbom članka 450. stavak 1. ZKP/08 određeno je da sud temelji presudu samo na činjenicama i dokazima iznesenim na raspravi. Smatra da je temeljem toga sud prvog stupnja u pogledu preslušavanja iskaza Katarine Kobaš (snimka čijeg iskaza traje gotovo sat vremena) povrijedio navedenu odredbu što je imalo utjecaj na zakonitost presude i time je počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 3. ZKP/08. Odredbom članka 435. stavak

2. ZKP/08 određeno je da kada optuženik ne želi iskazivati li odgovarati na pitanja reproducirat će se njegov raniji iskaz. Obzirom da je vidljivo da sud na raspravi nije reproducirao iskaz optuženika od 7.4.2015., što je morao učiniti sukladno odredbi članka 435. stavak 2. ZKP/08, povrijeđena je odredba članka 435. stavak 2. ZKP/08 koja bi mogla imati utjecaj na zakonitost presude, čime je ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 3. ZK/08 te nepotpuno utvrđeno činjenično stanje. Sud prvog stupnja je bez suglasnosti obrane pročitao iskaz svjedoka Antonia Vica od 8. studenoga 2016. na raspravi pred Županijskim sudom u Zagrebu, a sve na temelju odredbe članka 431. stavak 1. točka 8. ZKP/08. navedena odredba dopušta čitanje iskaza ranije ispitanog svjedoka ukoliko je isti ispitan na raspravi u prisutnosti stranaka. U konkretnom slučaju, što je vidljivo iz zapisnika Županijskog suda u Zagrebu od 8.11.2016., optuženi D. F. udaljen je iz sudnice na zahtjev svjedoka te je uveden nakon što je svjedok već bio ispitan. Čitanje navedenog iskaza predstavlja povredu odredbe članka 431. stavak 8. ZKP/08 obzirom da je navedena odredba iznimka načela neposrednosti koja se zbog toga treba tumačiti restriktivno te se dopušta čitanje ranije iskaza samo ako je dan na raspravi u prisutnosti stranaka odnosno pretpostavke su postavljene kumulativno. Obzirom da je na raspravi bio prisutan samo predstavnik optužbe i branitelj (koji nije stranka u postupku) očito je kako nije bilo uvjeta za čitanje navedenog iskaza. Stoga je povrijeđena odredba članka 431. stavka 1. točke 8. ZKP/08, koja je imala utjecaj na zakonitost presude obzirom da sud inkriminaciju temelji upravo na navedenom iskazu, odnosno time je počinjena bitna povreda odredbi kaznenog postupka iz članka 468. stavak 3. ZKP/08. Dalje smatra da djelo kako je činjenično opisano ne predstavlja kazneno djelo iz članka 323.a KZ/11 obzirom da se činjeničnim opisom opisuje događaj koji predstavlja fizički napad, a nikako nasilničko ponašanje koje bi imalo za cilj dovođenje u ponižavajući položaj, zbog čega je sud prvog stupnja trebao donijeti oslobađajuću presudu. Kada se sagleda zakonski tekst očito je da javno mjesto zakonodavac povezuje s modusima počinjenja i osjećajem poniženosti kakao bi zaštitio objekt omalovažavanja npr. na punoj ulici, usred trgovine, na trgu itd, slijedom čega je i kazneno djelo opisano u glavi XXX KZ/11 kao kazneno djelo protiv javnog reda. Nasuprot tome, konstrukcija činjeničnog opisa jasno ukazuje da je zaštitno dobro činjeničnog djela inkriminacije tjelesnog integriteta Antonia Vica. Razlozi presude oko postojanja izravne namjere su proturječni i u tom pogledu je pogrešno utvrđeno činjenično stanje. Izrekom presude optuženi se proglašava krivim da bi postupao u cilju povrede dostojanstva Antonia Vica, a u obrazloženju presude navodi se kako je optuženik postupao s ciljem fizičkog obračuna. Uz naprijed opisane moduse počinjenja namjera optuženika mora obuhvatiti i namjeru i da se nasiljem, izživljavanjem, zlostavljanjem na javnom mjestu drugoga dovede u ponižavajući položaj. Iako ulica generalno predstavlja javno mjesto, u ovom slučaju radi se o pustojoj ulici u 5:25 sati ujutro pa i ukoliko sud cijeni iskaze svjedoka Antonia Vica i Katarine Kobaš kao vjerodostojne, nigdje se ne može utvrditi namjera optuženika da

obračun s navedenim bude na javnom mjestu. Navedeno potvrđuje i iskaz svjedokinje Katarine Vic koja kaže da kad se probudila vidjela je samo tri osobe, što se podudara s obranom optuženika te iskazima svjedoka Katarine Kobaš i Katarine Vic. Iz navedenog proizlazi da ukoliko se fizički obračun i dogodio, dogodio se kao obračun zbog ljubavnih problema optuženika i Katarine Kobaš, a nikako s namjerom da se povrijedi dostojanstvo Antonia Vica, u kojem dijelu je pogrešno utvrđeno činjenično stanje.

7. Suprotno navodima žalbe, sud prvog stupnja je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje te je za svoju odluku iznio valjane, jasne, potpune i neproturječne razloge, tako da se pobijana presuda može ispitati. Pobijanom presudom nije ostvarena niti bitna povreda iz članka 468. stavka 3. ZKP/08, unatoč propustima suda prvog stupnja u stadiju izvođenja dokaza, na koje se propuste ukazuje žalbom.

8. Iz stanja spisa proizlazi da je sud prvog stupnja na raspravi održanoj 22. ožujka 2022., od početka rasprave u 10,00 sati do dovršetka rasprave u 10,10 sati, pročitao iskaz svjedoka Antonia Vica i Katarine Vic, nalaz i mišljenje medicinskog vještaka dr. Mayera i vještaka za balistiku Vedrana Nuića, preslušao iskaz svjedokinje Katarine Kobaš, pročitao liječničko izvješće, bolničku dokumentaciju, ispis događaja, izvješće, izvješće o uhićenju i dovođenju, izvršio uvid u foto-dokumentaciju, pročitao spis Županijskog suda u Zagrebu K-47/2026, optuženik je iznio obranu, pročitani su podaci iz kaznene evidencije za okrivljenog te su stranke iznijele završne govore. Broj i vrsta provedenih radnji od strane suda prvog stupnja, i po mišljenju ovog suda, isključuju mogućnost da bi sve navedene radnje mogle biti (potpuno) provedene u tih 10 minuta.

8.1. Dakle, optuženik tvrdi da je naprijed opisanim postupanjem suda prvog stupnja povrijeđeno njegovo pravo obrane, što je utjecalo ili moglo utjecati na presudu, osobito načelo kontradiktornosti i konfrontacijsko pravo. Naprijed navedeno načelo i pravo okrivljenika sastavni su dijelovi prava na pravični postupak koje je zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske (Narodne novine broj 56/1990, 135/1997, 8/1998, 113/2000, 124/2000, 28/2001, 41/2001, 55/2001, 76/2010, 85/2010 i 5/2014.- dalje: Ustav) i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Narodne novine - Međunarodni ugovori broj 18/1997, 14/2002, 13/2003, 9/2005, 172006, 2/2010 i 13/2017- dalje: Konvencija). Načelo jednakosti oružja u odnosu na ispitivanje svjedoka sadržano je u odredbi članka 6. stavku 3. točki 9 Konvencija, odnosno u članku 29. stavku 2. alineji 6. Ustava, s time da Europski sud za ljudska prava (dalje: ESLJP) sadržaj pojma svjedok tumači prošireno, na način da se pojam svjedok odnosi na sve dokaze optužbe. Pravo okrivljenika ispitati i osporavati dokaze optužbe neizostavan je aspekt načela kontradiktornosti i načela jednakosti oružja, a upravo su to konstitutivni elementi konvencijskog prava na pravičan postupak.

8.2. Obzirom na to da konfrontacijsko pravo iz članka 6. stavka 3. točke d. Konvencije nije apsolutno, ograničenje tog prava mora biti dostatno kompenzirano kako bi kazneni postupak, kao cjelina, bio pravičan. U konkretnom slučaju postoje okolnosti koje u dostatnoj mjeri kompenziraju ograničenje prava optuženika tako da spomenuti propust suda prvog stupnja nije rezultirao nepoštenjem postupka prema optuženiku i, u konačnici, nezakonitom presudom na njegovu štetu. Najprije valja istaći da je okrivljenika zastupao branitelj iz reda odvjetnika, koji je cijelo vrijeme sudjelovao u postupku, kao i sam optuženik, koji je imao mogućnosti predlaganja

dokaza, očitovanja na izvedene dokaze i iznošenja prigovora na tijek postupka. Potom valja imati na umu da su i optuženik i branitelj u dosadašnjem tijeku postupka sudjelovali u svim dokaznim radnjama, osobito:

- da su 1. rujna 2016. u predmetu Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj K-47/2016, preslušali iskaz Katarine Kobaš od 14. prosinca 2015. i nisu imali primjedbi na taj dokaz,
- da su u tom postupku 8. studenog 2016. sudjelovali u ispitivanju svjedoka (ovdje oštećenika - žrtve Antonia Vica) kojemu je odvjetnik postavljao pitanja, dok optuženik nije imao pitanja za ovog svjedoka,
- da su 21. studenog 2016. sudjelovali na raspravi na kojoj je saslušana svjedokinja Katarina Vic, majka oštećenika u ovom predmetu (list 297 spisa), da je optuženik 21. studenog 2016. iznio obranu na način da nema što drugo iznijeti osim onoga što je iskazao na zapisniku od 8. studenog 2016.
- da su sudjelovali na raspravi 5. veljače 2021. kada je kao svjedok saslušan Antonio Vic, kojemu je obrana postavljala pitanja i na čiji iskaz nije bilo primjedbi.
- da su sudjelovali u iznošenju nalaza i mišljenja vještaka za balistiku Vedrana Nuića i vještaka medicinske struke Davora Mayera te su postavljali pitanja vještacima i na kraju nisu imali primjedbi na nalaze i mišljenja vještaka,
- da su sudjelovali na raspravi u ovom predmetu održanoj 13. svibnja 2021. kada su izvedeni pisani dokazi – liječničko izvješće, bolnička dokumentacija, ispis događaja, izvješća i foto-dokumentacija, obrana tada nije imala primjedbi na pročitane dokaze, a optuženi je opet iznio obranu na način da je u cijelosti ostao kod ranije iznesene obrane te nije želio odgovarati na pitanja,
- da im je dostavljena izmijenjena optužnica od 22. svibnja 2021. za kazneno djelo protiv javnog reda – nasilničko ponašanje iz članka 323.a KZ/11
- da je 20. rujna 2021. rasprava započela ispočetka radi proteka roka na kojoj je obrana predložila dokaze i prigovorila čitanju iskaza Antonia Vica i Katarine Kobaš, na tom su ročištu pročitani iskazi ranije saslušanih vještaka te iskazi svjedoka Antonia Vica i Katarine Vic na čije iskaze obrana nije imala primjedbi, a pročitana je presuda Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj K-47/2016 od 24. studenoga 2016. kao i presuda i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj KŽ-67/2017-6 od 15. ožujka 2017. Na ovoj raspravi je optuženi opet iznio obranu na način da nije imao što dodati ranije iznesenoj obrani,
- da su 22. ožujka 2022. sudjelovali u raspravi koja je započela iznova radi proteka roka, na kojoj se optuženik očitovao o krivnji, nakon čega se obrana suglasila s čitanjem dokumentacije koja se nalazi u spisu i nalaz i mišljenje vještaka, ali nije bila suglasna s čitanjem iskaza saslušanih svjedoka, osim iskaza svjedoka Antonia Vica koji je saslušan pred tim sudom,
- da su na toj, zadnjoj, raspravi pročitani su iskazi svjedoka-oštećenika Antonia Vica, svjedokinje Katarine Vic, nalazi i mišljenja vještaka medicinske i balističke struke te je izvršen uvid u spis Županijskog suda u Zagrebu broj K-47/2016, te druge pisane dokaze - liječničko izvješće i drugo, na koje dokaze obrana nije imala primjedbi te je optuženi opet iznio obranu na način kako je to iznosio tijekom prijašnjih rasprava te je navedeno da je preslušan iskaz svjedokinje Katarine Kobaš od 14. prosinca 2015.

8.3 Na raspravi održanoj 22. ožujka 2022. obrana u završnoj riječi nije niti u jednom trenutku dovela u pitanje pravilnost postupanja suda prvog stupnja, osobito u pogledu povrede kontradiktornosti postupka i konfrontacijskog prava optuženika, na temelju čega se zaključuje da je sud prvog stupnja u dokaznom postupku izvodio dokaze na način kako to proizlazi iz zapisnika o raspravi, uz suglasnost stranaka.

8.4. Dalje, nije od utjecaja na zakonitost pobijane presude činjenica što sud prvog stupnja nije reproducirao audio-video snimku obrane optuženika (članak 435. ZKP/08), u situaciji kada je optuženik u obrani naveo da ostaje u cijelosti kod svojih obrana koje je iznio u dotadašnjem tijeku postupka i na zapisniku od 8. studenoga 2026. te više nije imao što za dodati, jer je sadržaj njegove obrane poznat najprije njemu, a potom i ovlaštenom tužitelju, kao i sudu, i nije mijenjan, tako da opisanim postupanjem suda nije povrijeđeno optuženikovo pravo na obranu.

8.5. U odnosu na prigovore koji se odnose na dokaznu vrijednost odlučujućeg dokaza – iskaza oštećenog – žrtve Antonia Vica, utvrđuje se da čitanjem iskaza oštećenika – žrtve na raspravi održanoj 22. ožujka 2022. sud prvog stupnja nije povrijedio odredbe članka 431. stavka 1. točke 8. ZKP/08. Naime, iz zapisnika o raspravi od 22. ožujka 2022. proizlazi da je obrana suglasna s čitanjem iskaza Antonia Vica, koji je saslušan pred sudom prvog stupnja, kao i sa čitanjem dokumentacije koja se nalazi u spisu te nalaza i mišljenja vještaka, ali da nije suglasna s čitanjem iskaza preostalih svjedoka. Potom je u dokaznom postupku kao prvi dokaz pročitani iskaz oštećenika na čiji iskaz stranke nisu imale primjedbi.

8.6. Unatoč naprijed navedenom, optuženik u žalbi navodi da nisu bile ispunjene pretpostavke za čitanje iskaza svjedoka propisane člankom 431. stavkom 1. točkom 8. ZKP/08 jer je optuženi udaljen iz sudnice tijekom iskaza svjedoka, na zahtjev svjedoka, te je uveden u sudnicu nakon što je svjedok već bio ispitan. Iz zapisnika o ročištu na kojem je ispitan svjedok-oštećenik Antonio Vic od 8. studenoga 2016. proizlazi da je svjedok predložio da se za vrijeme njegovog svjedočenja optuženi udalji iz sudnice jer nije želio iskazivati u njegovoj nazočnosti, što je i učinjeno. Naime, prema odredbi članka 438. ZKP/08 vijeće može iznimno odlučiti da se optuženik privremeno udalji iz sudnice ako suoptuženik ili svjedok odbija dati iskaz u njegovoj prisutnosti ili ako okolnosti pokazuju da u njegovoj prisutnosti neće govoriti istinu. Nakon povratka optuženika u zasjedanje pročitati će mu se iskaz suoptuženika, odnosno svjedoka. Optuženik ima postavljati pitanja suoptuženiku, odnosno svjedoku, a predsjednik vijeća upitat će ga ima li što primijetiti na njihov iskaz. Po prijedlogu stranaka sud može obaviti suočenje.

8.7. Iz naprijed spomenutog zapisnika proizlazi da je sud prvog stupnja postupio u skladu sa odredbom članka 438. ZKP/08 na način da je nakon iskazivanja svjedoka – oštećenika optuženik ponovno doveden u sudnicu, pročitani mu je iskaz svjedoka, nakon čega je optuženik naveo da nema pitanja za svjedoka.

8.8. Na temelju iznesenog ovaj sud smatra da je odlučujući dokaz – iskaz svjedoka – oštećenika Antonia Vica pravilno izveden te da tijekom postupka nisu povrijeđeni kontradiktornost postupka i konfrontacijsko pravo na štetu optuženika u mjeri koja bi rezultirala nepoštenjem postupka prema optuženiku. Stoga sud prvog stupnja nije ostvario bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 3. ZKP/08 na koju se optuženik u žalbi poziva.

8.9. Konačno, uzimajući u obzir sadržaj žalbe optuženika, da optuženik ne prigovara ocjeni izvedenih dokaza – iznesenom sadržaju iskaza svjedoka i oštećenika u smislu da bi te dokaze sud cijenio manjkavo, u suprotnosti sa

sadržajem tih isprava ili iskaza, već se osporavanje ocjene dokaza zadržava samo na formalnoj razini. Iz tih razloga ovaj sud utvrđuje da je sud prvog stupnja za svoja utvrđenja naveo jasne, potpune i neproturječne razloge tako da se presuda može ispitati, a utvrđeni nedostaci nisu od utjecaja na poštenje postupka u odnosu na optuženika.

9. Neosnovano optuženik u žalbi tvrdi da je na njegovu štetu povrijeđeno načelo "ne bis in idem", jer da je za konkretno kazneno djelo već pravomoćno osuđen presudom Županijskog suda u Zagrebu broj K-47/2016. od 24. studenoga 2016. potvrđenom u tom dijelu presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj I KŽ-67/2017-6 od 15. ožujka 2017., pri čemu se poziva na presudu ESLJP u predmetu Sergey Zolotukhin protiv Rusije (zahtjev broj 14939/03) od 10. veljače 2009.

9.1. Naprijed navedenom presudom ESLJP je redefinirano i usklađeno tumačenje načela *ne bis in idem* iz članka 4 Protokola broj 7. uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava (NN - Međunarodni ugovori broj 18/1997, 6/1999, 14/2002, 13/2003, 9/2005, 1/2006, 2/2010 i 13/2017- dalje Konvencija). U tom je predmetu ESLJP Sergey Zolotukhin osuđen zbog prekršaja protiv javnog reda i mira iz članka 158. Prekršajnog zakona Ruske Federacije zbog kršenja javnog reda u obliku psovanja policijskih službenika i odguravanja jednog od njih. Iste su činjenice tvorili središnji element optužbe za kazneno djelo iz članka 213. Kaznenog zakona Ruske Federacije prema kojemu je podnositelj prekršio javni red izgovarajući prostote, prijeteci satniku "S" nasiljem i opirući mu se. Činjenice u dva navedena postupka razlikovale su se samo u jednom elementu i to prijetnji nasiljem, koja nije bila spomenuta u prekršajnom postupku, zbog čega je ESLJP našao da su optužbom za kazneno djelo iz članka 213. stavka 2. (b) obuhvaćene činjenice djela iz članka 158. Prekršajnog zakona u cijelosti i da, obratno, prekršaj protiv javnog reda i mira nije sadržavao nikakve elemente koji ne bi bili sadržani u kaznenom djelu protiv javnog reda te da činjenice ova dva djela treba stoga smatrati bitno istima u smislu članka 4. Protokola broj 7. Konvencije (točka 97 obrazloženja spomenute presude ESLJP). Stoga je ESLJP našao da se postupak pokrenut protiv podnositelja temeljem članka 213. stavka 2. (b) Kaznenog zakona ticao u biti istog djela za koje je već bio osuđen pravomoćnom odlukom temeljem članka 158. Prekršajnog zakona, zbog čega je došlo do povrede članka 4. Protokola broj 7. uz Konvenciju.

9.2. Međutim, u konkretnom slučaju je optuženik presudom Županijskog suda u Zagrebu broj K-47/2016 od 24. studenoga 2016. pravomoćno osuđen zbog kaznenog djela silovanja iz članka 153. stavka 1. u vezi članka 152. stavka 1. KZ/11 na štetu Katarine Kobaš te je na temelju odredbe članka 153. stavka 1. KZ/11 osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri godine, u koju kaznu mu je, na temelju članka 54. KZ/11, uračunato vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 7. ožujka 2016. pa nadalje, dok se u ovoj kaznenoj stvari postupak protiv optuženika vodi zbog kaznenog djela nasilničkog ponašanja iz članka 323.a KZ/11 na štetu Antonia Vica. Dakle, u ova dva postupka nema podudarnosti u činjeničnom supstratu kaznenog djela silovanja počinjenog na štetu Katarine Kobaš i kaznenog djela nasilničkog ponašanja počinjenog na štetu Antonia Vica. Pravomoćnom presudom Županijskog suda u Zagrebu broj K-47/2016 od 24. studenoga 2016. optuženik nije osuđen za počinjenje bilo kojeg kaznenog djela na štetu Antonia Vica, a što proizlazi i iz obrazloženja presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj I KŽ-67/2017-6 od 15.

ožujka 2017., gdje se na stranici 5 presude, u 2. odlomku, kod obrazlaganja odluke o kazni navodi (kao otegotna okolnost na strani optuženika) i "postupanje prema Antoniu Vicu iako isto nije rezultiralo, prema stavu prvostupanjskog suda, osudom za kazneno djelo". Stoga se optuženik neosnovano poziva na presudu ESLJP u predmetu Sergey Zolotukhin protiv Rusije (zahtjev broj 14939/03) od 10. veljače 2009. kao podlogu za tvrdnju da je prekršeno načelo *ne bis in idem* na njegovu štetu.

10. Nisu osnovani ni prigovori optuženika koji se odnose na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja.

10.1. Kazneno djelo iz članka 323.a KZ/11, kako je njegov opis glasio u vrijeme počinjenje djela, čini tko nasiljem, zlostavljanjem, izivljavanjem ili osobito drskim ponašanjem na javnom mjestu drugoga dovede u ponižavajući položaj, a time nije počinjeno teže kazneno djelo.

10.2. Optuženik najprije smatra da radnja djela za koje je nepravomoćno osuđen pobijanom presudom, nije počinjena na javnom mjestu jer se događaj zbio na pustoj ulici u 5:25 sati ujutro. Međutim, kada se uzme u obzir da se događaj zbio 6. rujna 2015., krajem ljeta, u naselju koje čine obiteljske kuće, udaljenom od bučnih, glavnih gradskih prometnica, vika optuženika, vrijeđanje i udaranje Antonia Vica i na kraju pucanje, sigurno su privukli pozornost susjeda oštećenika-žrtve koji poznaju žrtvu tako da je sud prvog stupnja pravilno utvrdio da se mjesto događaja smatra javnim mjestom u smislu odredbe članka 323.a KZ/11.

10.3. U odnosu na namjeru optuženika da nasiljem, izivljavanjem, zlostavljanjem na javnom mjestu drugoga dovede u ponižavajući položaj, čije postojanje, kao bitnog obilježja kaznenog djela, optuženik osporava, ističe se da iz stanja spisa proizlazi da je optuženik bio svjestan svih elemenata djela, želio je nauditi oštećeniku-žrtvi i samo je radi toga došao svojim vozilom pred njegovu kuću prethodno ga "namamivši" telefonskim pozivom od strane Katarine Kobaš, kako je to oštećenik opisao u svom iskazu. Okolnost da je optuženik krenuo susresti se s Antoniom Vicom pred njegovom kućom, kako bi se s njim fizički obračunao, ne utječe na bit djela za koje je osuđen jer je djelo nasilničkog ponašanja počinjeno, uz preostale elemente tog djela, ako radnjama nije počinjeno teže kazneno djelo.

11. Na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja sud prvog stupnja je pravilno optuženika proglasio krivim za počinjenje konkretnog kaznenog djela te ga je osudio na kaznu zatvora u trajanju 8 mjeseci. Sud prvog stupnja je pravilno, u smislu odredbe članka 47. stavka 1. KZ/11, vrednovao sve okolnosti od kojih ovisi vrsta i mjera kazne pa je tako otegotnim na strani optuženika cijenio njegovu kažnjavanost za kaznena djela s elementom nasilja, činjenicu da je ovo kazneno djelo počinio u vrijeme kada je pušten na vikend sa izdržavanja kazne te da oštećenik-žrtva optuženiku nije dao bilo kakvog povoda da opisano ponašanje, dok je olakotnim cijenjena činjenica što je otac dvoje malodobne djece. Stoga i ovo vijeće smatra da će se izrečenom kaznom zatvora u cijelosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 41. KZ/11.

12. Slijedom iznijetog se utvrđuje da navodi žalbe optuženika nisu osnovani, a kako pobijanom presudom nisu ostvarene povrede iz članka 476.stavak 1. ZKP/08, valjalo je na temelju odredbe 482. ZKP/08 presuditi kao u izreci

U Karlovcu 29. siječnja 2026.

Predsjednik vijeća Ivan
Klapšić

Dokument je elektronički potpisan:

Ivan Klapšić

Vrijeme potpisivanja:

30-06-2026

10:15:36



DN:
C=HR
O= UPANIJSKI SUD U KARLOVCU
2.5.4.97=#OC1156415448522D303353932323631363230
OU=Signature
S=Klapšić
G=Ivan
CN=Ivan Klapšić

Broj zapisa: **9-30889-ed6f3**

Kontrolni broj: **0bfe2-4afe3-4c657**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom: CN=Ivan Klapšić, O=ŽUPANIJSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.